

Katedra produkce

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské ☐ / magisterské ☐

Autor/ka práce: Jan Syruček

Název práce: ROLE FILMOVÉ A MEDIÁLNÍ VÝCHOVY NA STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH

Posudek vedoucí/ho práce ☐Posudek oponenta/ky ☐ ano

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

Aleš Danielis, FAMU katedra produkce

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	B
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	B
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	B
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	C
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	B
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	C
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava	C
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	A
Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)	B

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namísto položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Předložená práce má velmi zajímavé téma a vůbec není třeba pochybovat o její potřebnosti a významu. Zároveň autor projevuje mimořádnou míru zaujetí pro vybrané téma a prokazuje, nejen znalost oblasti, ale zároveň schopnost se mu věnovat i dalších profesionálních aktivitách. Vzhledem k aktuální situaci pak je toto zaujetí velmi žádoucí a další rozvoj iniciativy v jím popisované oblasti je potřebný.

Základní problém není primární chybou autora, ale velmi často se projevuje v mnoha materiálech věnovaných tomuto tématu. Mediální výchova v sobě kombinuje otázku mediální gramotnosti a filmové výchovy. Ačkoli na straně 20 autor tyto dvě součásti definuje, v předchozím i následném textu se často prolínají a nejsou zřetelně odděleny. Oproti základní výchově je navíc otázka gramotnosti ještě naléhavější mimo jiné proto, že lidé mají větší tendenci věřit tomu, co vidí, než tomu, co čtou.

Z tohoto důvodu by bylo lepší přehledněji v celém textu rozlišovat odpovědnost státu a ostatních institucí za mediální gramotnost a za filmovou výchovu.

Jednoznačnou odpovědnost za mediální gramotnost nese ministerstvo školství a vzdělávací a společensko-politické instituce. Pokud předpokládáme, že lidé by měli umět číst a psát, pak je třeba je také učít, že audiovizuální sdělení, které nám někdo předkládá, není realita něco uměle vytvořeného, stejně jako napsaný text. A měli by mít již ve škole sami povinnost nějaký „fake“ vytvořit, aby to pochopili.

Filmová výchova pak je zcela o něčem jiném. Nejde o rozpoznání reality, ale hodnoty. O znalost historie a současnosti audiovizuálního umění. I to by se mělo učit, zde však plně respektuji odpovědnost Ministerstva kultury, NFA a SFK za rozvoj této oblasti. MK ČR by tedy mělo nést odpovědnost v přeneseném slova smyslu za schopnost rozpoznat uměleckou hodnotu textu, nikoli za schopnost číst a rozumět.

Autor by v rámci obhajoby měl vysvětlit, proč do hodnocení aktivit vládních institucí nezahrnul Ministerstvo školství, ale jen jeho Národní ústav pro vzdělávání, když v oblasti kultury zahrnul MK ČR i jím zřízené organizace SFK a NFA. A jak by vlastně v tomto hodnocení samotné ministerstvo školství skončilo. Vlastní hodnocení by podle mě mělo větší hodnotu, kdyby ve vztahu ke gramotnosti a filmové výchově bylo odděleno.

Zcela sdílím stanoviska prezentována v prvních dvou kapitolách. Pokud je ovšem v textu použit vzorec a nemá jít jen o efektní obrázek v úvodu strany 15, měl by být podrobněji vysvětlen, protože ne každý čtenář textu musí rozumět genetickým algoritmům. Nejde ostatně spíše o artificial bee algoritmus? Vysvětlení uvedeného vzorce by pak byl můj druhý dotaz na autora.